

delse med behandlingen af regeringens lovfor-slag.

Spm. nr. S 2192

Til socialministeren (22/5 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren forholde sig til »befordringsloven« og bestemmelsen om, at handicapkørsel/-individuel kørselsordning skal bruges til fritidskørsel (f.eks. indkøb, besøg og lignende), og vil ministeren være villig til at ændre loven, så man også kan bruge ordningen til at blive kørt til behandling (f.eks. til fysioterapeut)?«

Begrundelse

Der har bl.a. været et eksempel i Århus, hvor en 60-årig muskelsvindsrant skulle til fysioterapeut, men ikke måtte bruge ordningen til dette. I stedet har hun været nødt til at foregive, at hun skulle ud at handle for at få bevilget turen.

Svar (31/5 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som jeg læser spørgsmålet, vedrører det især lov om den lokale og regionale kollektive trafik uden for hovedstadsområdet, som hører under Trafikministeriets ressort.

Jeg har derfor bedt Trafikministeriet om et bidrag til svar på spørgsmålet. Trafikministeriet har blandt andet oplyst, at det følger af lov om den lokale og regionale kollektive trafik uden for hovedstadsområdet, at det påhviler hvert amtsråd uden for hovedstadsområdet at etablere individuel handicapkørsel for svært bevægelses-hæmmede, som rækker ud over transport til behandling og lignende. Lov om hovedstadsom-rådets kollektive persontrafik indeholder en lig-nende bestemmelse.

Det fremgår endvidere af Trafikministeriets svar, at det følger af lovens forarbejder, at ordningerne ikke er beregnet til lovbestemt kørsel, f.eks. til lægebehandling eller fysioterapi.

Trafikministeriet mener ikke, der er behov for en ændring af lov om den lokale og regionale kollektive trafik uden for hovedstadsområdet for at sikre transport til lægebehandling, fysio-

rapi og lignende, idet der efter andre love under Socialministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet er mulighed for dette.

For så vidt angår mulighed for befordring til fysioterapi til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i den sociale lovgivning, kan jeg oplyse, at fysioterapibehandling generelt er et behandlingstilbud i medfør af sygesikringsloven, hvor formålet er, at de berettigede får gavn af det aktuelle behandlingstilbud.

I de tilfælde, hvor en patient får tildelt fysio-terapibehandling, og befordringsomkostningerne er så store, at det kan forhindre den pågæl-dende i at tage imod tilbuddet, er der efter den sociale lovgivning mulighed for at få tilskud til befordringsudgiften.

Kommunen kan således efter servicelovens § 103 yde tilskud til individuel befordring til personer, der på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan benytte offentlige befordringsmidler.

Kommunalbestyrelsen i hver kommune tilret-telægger selv, efter hvilke retningslinier og i hvilket omfang tilskud bør ydes. Der kan derfor være forskel på den hjælp den pågældende modtager fra kommune til kommune.

Tilskud ydes efter en vurdering af behovet i det enkelte tilfælde. Tilskuddet udbetales ikke til fri disposition, men derimod til dækning af den pågældendes konkrete befordringsudgift.

Herudover har kommunen efter servicelo-vens § 84 mulighed for at yde dækning af mer-udgifter ved forsørgelsen. Formålet med ydel-sen er at medvirke til, at en person med betyde-lig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funkti-onsevne og dennes eventuelle familie kan leve så normalt som muligt på trods af den nedsatte funktionsevne.

Omfattet af bestemmelsen er personer på 18 år og derover, som har en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Per-sonkredsen er beskrevet i bekendtgørelse om af-grænsning af personkredsen efter lov om social service § 84, stk. 3, hvorefter funktionsnedsæt-telsens årsag er angivet ved en række diagnoser. Pensionister er ikke omfattet, medmindre det drejer sig om pensionister, der har en hjælpeord-ning efter servicelovens § 77.

Tilskud til handicapbetingede merudgifter kan omfatte tilskud til dækning af egenbetalin-gen til fx befordringsudgifter til fysioterapeutbe-handling.

Tilskud til dækning af befordringsudgifter til behandling ydes, hvis befordringsudgiften er